

Straffe, der kan idømmes arbitrært. Men naar disse Linier stryges, faar den arbitrære Myndighed fuldt og altsor stort Spillerum. Det ærede Medlem for Kjøge svarede herpaa, at det var ikke værd at gjøre Ophævelser over en Trykfeil, og han rettede det senere derhen, at det var en Forslemmelse af Trykkeriet, idet der var Noget, der skulde have været med, men som var glemt i Trykkeriet. Jeg er temmelig vis paa, at jeg har hørt rigtig, og at Ordene lode saadan. Der gjør dog sikkeret det ærede Medlem for Kjøge Rigsdagens Trykkeri Uret; thi dette Vndringsforslag har været trykt 4 Gange og akkurat ens hver Gang. Det skulde dog være fæst, om Trykkeriet skulde tage feil alle 4 Gange, og om det ærede Mindretal, naar det faae Forslaget trykt saa tidt, ikke engang skulde kunne opdage en saa stor Feil som den, det ærede Medlem for Kjøge mente, der skulde være. Hvad Meningen er med dette Forslag af Mindretallet, forstaar jeg iøvrigt godt; de ville have Vand og Brød Straffen som arbitrær Straf ud. Hermed skal jeg slutte.

N. P. Jensen: De to Partier have fundet hinanden, sagde det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) i Formiddags, men hvorfor har saa ikke den tredie Part ogsaa sluttet sig dertil? Ganste simpelt, fordi den tredie Part har anset det for rigtigt i Udvalget at give den selsomme Rolle som i Thinget, nemlig Irlændernes Rolle. Grunden hertil har jeg ikke kunnet forstaa; men efter de Udtalelser, som vi iasten have hørt fra det ærede Medlem fra Ribe (Buff), synes den at ligge i, at han betragter den bestaaende Tingenes Tilstand som saa god og taalelig, at det slet ikke hæfter med at faae Strafferetsloven ud. Det ærede Medlem udtalte, at han havde fuld Lillid til de Domme, som bleve fældede af Krigsretten, hvilket dog selsølgelig ikke forhindrede det ærede Medlem i bagefter at rette stærke Anker imod den Maade, hvorpaa de militære Jurister gif tilværts; men ikke desto mindre mente han dog, at kunde han ikke faae Strafferetsreformen, saaledes som han ønskede den, saa kunde man godt slaa sig tiltaals med den Strafferet, man nu havde. Jeg tilstaar, at dette er en Opsattelse, som jeg tror, at det ærede Medlem er ene om. Da dette Lovforslag blev indbragt her i Thinget, udtalte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Meningen var den, at faae Lovforslaget hurtigst mulig bragt gennem Folkethinget — altsaa rent formelt gennem de tre Forhandlinger —, for at faae det over i Landsthinget og se, hvorledes Landsthinget vilde stille sig til Sagen. Jeg tror ikke, at der kan næres Tvivl om, at Landsthinget under saadanne Vilkaar kun havde gjort Et ved dette private Lovforslag, nemlig lagt det tilside; thi det maa jo erindres, at man i dette Lovforslag end ikke har gjort de Indrømmelser, som man ved 3die Behandling af Lovforslaget i 1876—77 bebudede

at ville gjøre. Under disse Vilkaar kom Sagen til 1ste Behandling, og vi hørte da Negjeringsens Opsattelse gennem den høitærede Marine-ministers Udtalelser. Forslagsstillerne ansaa det ikke for rigtigt at tage Lovforslaget tilbage, og Flertallet i Thinget gav dem Medhold ved at stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling; men Flertallet gif endnu et Skridt videre, idet det ogsaa stemte for Nedsattelse af et Udvalg. Nu siger det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup), at dette Udvalg havde kun een Opgave, nemlig den, ingen Ting at bestille. Dette er noget aldeles Nøyt, men da det ærede Medlem havde en Følelse af, at det dog ikke rigtig gif an at fremsætte den Slags Ting, saa fandt han paa at gjøre en lille Modifikation, idet han henviste til en Udtalelse, som var bleven fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Det maa nu erindres, at dette ærede Medlem tilraadede Forslagsstillerne at tage Lovforslaget tilbage, og at, naar han karakteriserede det Udvalg, som eventuelt vilde blive nedsat, som kun værende et Venteudvalg, saa maatte dette forstaaes med et vist Forbehold. Det ærede Medlem fra Kjøge fandt i alle Tilfælde, at Udvalget havde misforstaaet sin Opgave ved at bestille Noget. Der kan altsaa være Anledning til at tro, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ved at sende Medlemmer til dette Udvalg, gaaende ud fra den Opsattelse, at Udvalget Intet skulde bestille, have truffet deres Valg derefter, saa at det for dem altsaa mindre kom an paa, hvilke Medlemmer der kom ind i Udvalget, og paa, om disse Medlemmer kjendte Noget til denne Sag, der jo nu i 30 Aar har staaet paa Thingets Dagsorden. Hvis dette har været Tilfældet, saa maa jeg bellige det forsaavidt som deri maa ske kan jeges Grunden til, at det ærede Medlem ikke blev sat ind i Udvalget, thi jeg føler mig forvisset om, at hvis han havde været Medlem af Udvalget, saa vilde han have set Sagen i et ganske andet Lys, end han nu gjør, og saa vilde han ikke have fremsat de direkte og indirekte Bestyldninger, som han fremsatte i Formiddags, og han vilde tillige kunne have havt det Udbytte af at være bleven Medlem af Udvalget, at han gennem det ærede Medlem for Aalborg (S. Steffensen) kunde have faaet den Ledning i Militærretten, som han i Formiddags viste, at han i saa høi Grad trænger til. Naar jeg tilføjer den sidste Bemærkning, maa jeg dog tilføje, at jeg ikke derved vil rette nogen Anke mod det ærede Medlem, fordi han er ukjendt med den militære Lovgivning, thi det er jo en Selsølgelse, at man ikke for Fornøielse indlader sig paa i Detaillen at studere en Lovgivning, som jo gaar tilbage til 1683, og som indeholder en stor Mængde spredte Bestemmelser. Derimod er der et Punkt i det ærede Medlems Udtalelser, som jeg skal holde mig til, og det er de Bestyldninger, som han fremsatte. Jeg ser paa Forhaand, at denne Sag skal